

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 30.04.1982, sp. zn. 9 Co 8/82, ECLI:CZ:NS:1982:9.CO.8.1982.1

Číslo: 49/1983

Právní věta: K získání nároku na vdovský důchod podle ustanovení § 37 odst. 2 písm. c) zákona č. 121/1975 Sb. je třeba, aby děti navrhovatelky byly odkázány výživou na zemřelého v době, kdy se nemohly samy živit, a nikoli v době jeho smrti.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 30.04.1982

Spisová značka: 9 Co 8/82

Číslo rozhodnutí: 49

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Výživné dítěte

Předpisy: 121/1975 Sb. § 37

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 49/1983 sb. rozh.

K získání nároku na vdovský důchod podle ustanovení § 37 odst. 2 písm. c) zákona č. 121/1975 Sb. je třeba, aby děti navrhovatelky byly odkázány výživou na zemřelého v době, kdy se nemohly samy živit, a nikoli v době jeho smrti.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze 30. 4. 1982, [9 Co 8/82](#))

Úřad důchodového zabezpečení v Praze svým rozhodnutím nevyhověl žádosti navrhovatelky o další poskytování vdovského důchodu s tím, že navrhovatelka pro toto další poskytování vdovského důchodu po uplynutí roční doby nesplňuje zákonné podmínky, neboť její zemřelý manžel nebyl otcem tří dětí navrhovatelky.

V opravném prostředku proti tomuto rozhodnutí navrhovatelka poukazovala na to, že i když její zemřelý manžel nebyl otcem jejích dětí, přesto o ně spolu s ní pečoval a zajišťoval jejich výživu. Splňuje proto zákonné podmínky pro další přiznání vdovského důchodu.

Krajský soud v Praze nevyhověl opravnému prostředku navrhovatelky, neboť provedeným dokazováním zjistil, že navrhovatelka vychovala tři děti, na které nepobírala sirotčí důchod; děti byly vychovány za pomoci manžela navrhovatelky v domácnosti, kterou se svým manželem měla, nebyly

však na manžela navrhovatelky odkázány výživou, neboť otci dětí (bývalému manželů navrhovatelky) bylo uloženo soudním rozhodnutím přispívat na jejich výživu a toto výživné také plnil, i když s prodlením. V době smrti manžela navrhovatelky byly děti navrhovatelky již dospělé a samostatné. Podle názoru soudu prvního stupně nesplňovala proto navrhovatelka zákonné podmínky pro přiznání vdovského důchodu.

Nejvyšší soud ČSR k odvolání navrhovatelky zrušil usnesení soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně v projednávané věci sice správně vycházel z ustanovení § 37 odst. 2 písm. c) ve spojení s ustanovením § 40 zákona č. 121/1975 Sb., avšak neprávem požadoval odkázanost dětí výživou na zemřelého manžela navrhovatelky v době jeho smrti, což je podmínka pro přiznání sirotčího důchodu. Ve věci nároku na další poskytování vdovského důchodu (po době jednoho roku od smrti manžela) je však třeba zjišťovat otázku odkázanosti dětí výživou na zemřelého manžela v době, kdy objektivně tato odkázanost mohla přicházet v úvahu, tj. kdy děti nebyly s to se žít samy. V tomto směru je základ právní úvahy soudu prvního stupně nesprávný.

Vzhledem k tomu nebyla v projednávané věci učiněna ani potřebná skutková zjištění. Doplnění řízení musí se zaměřit na zjišťování, zda v době soužití navrhovatelky se zemřelým manželem byly děti převážně odkázány výživou na něho. Potřebná budou podrobná zjištění o tom, zda otec dětí k nim svoji vyživovací povinnost plnil v průběhu jednotlivých let po rozvodu manželství a v jakém rozsahu, zda vyživovací povinnost mohla k dětem plnit navrhovatelka jako matka dětí a v jaké míře (vzhledem k svému zaměstnání, k výdělku a k péči o děti) a v průběhu jakého období lze na základě provedených zjištění usuzovat na převážnou odkázanost dětí navrhovatelky výživou na zemřelého manžela navrhovatelky.

Z uvedeného důvodu odvolací soud podle ustanovení § 221 odst. 1 písm. a) a odst. 2 o. s. ř. zrušil usnesení soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž bude třeba provést potřebná zjištění, a k novému rozhodnutí.